هرکس مرده ای را غسل دهد و عیب های او را بپوشاند، الله متعال چهل بار او را می آمرزد.

از ابورافع رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ غَسَّل میِّتاً فَكَتَمَ عَلَيْه، غَفَرَ اللَّهُ له أَرْبعِينَ مرَّةً»: «هرکس مرده ای را غسل دهد و عیب های او را بپوشاند، الله متعال چهل بار او را می آمرزد».

[صحیح است] [به روایت بیهقی - به روایت حاکم - به روایت طبرانی]

این حدیث بیان فضل کسی است که مرده ای را غسل می دهد و عیبی از او می بیند و آن را می پوشاند و فاش نمی کند. عیب هایی که از مرده دیده می شود دو نوع است؛ نوع اول عیب هایی است که مربوط به حال و وضع وی باشد. و نوع دوم عیب هایی مربوط به بدن مرده می باشد. مثال نوع اول: اگر کسی که مرده را غسل می دهد متوجه شد صورت مرده دگرگون و سیاه و زشت شده، چه بسا این دلیلی بر خاتمه ی بد او باشد؛ در این صورت برای او حلال و روا نیست که این مساله را با مردم در میان بگذارد و بگوید: او را در این صفت دیدم؛ چون توصیف او در این حالت، فاش کردن عیب های او می باشد، حال آنکه وی در پیشگاه الله متعال حاضر شده و او را چنانکه شایسته ی آن است با عدالت یا فضل خود مورد محاسبه و مواخذه قرار می دهد. مثال نوع دوم این است که مرده شوی مثلا عیبی را در پشت مرده ببیند که در زمان حیاتش آن را از مردم می پوشانده است. کسی که عیب مرده از هر نوعی را بپوشاند، این اجر و پاداش بزرگ که چهل بار مغفرت و بخشش است، برای او می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6402